

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számítatik.

Nyilttéri czikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Evnegyedre 3 kor

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Levél a magyar nőkhöz.

Szeretném, ha minden szónak, a mit leírok, bűvös ereje lenne. Szeretném, ha elhatolna széles Magyarország minden nemesen érző asszonyának lelkeig s meséket regélne sok-sok kincsről, mesés gazdagságról, a mely a miénk, csak meg kell látnunk és kinyujtanunk érte a kezünket.

Népiparunkról akarok írni. A téma nem új, sőt napjainkban, mikor országszerte megindult az akció a hazai ipar pártolása ügyében, talán unalmas is. Ezt a szót leírtam, de rögtön vissza is vonom. Nem hiszem, hogy a magyar előtt unalmas lenne az, a mi a magyar népleleknek, népművészetnek egyik legérdekesebb megnyilatkozása: a népipar, illetőleg annak különösen azok az ágai, a melyek már természetüknél fogva is első sorban érdekesek előttünk: varrottasok, szóttesek, faragászati és agyagipari termékek. Alig van hazánknak vidéke, a hol a nép valamiféle házi-iparral ne foglalkoznék. Földmivelő és állattenyésztő vidékeken ez tisztán a ház szükségleteinek előállítására szorítkozik, de oly helyeken, a hol a föld nagyon soványan táplálja fiait, arra van hivatva, hogy az ezt üzőknek fő jövedelmi forrása legyen. Szóval: vannak vidékek, a hol a népnek ebből kellene megélni, sőt meg is élheine, jólétre tehetne szert, ha arra hívott tényezők ipari foglalkozását tőkével, munkanyag beszerzésével, a termeltek értékesítésével támogatnák. Erre a támogatásra nagyon rászorultak. Igaz, hogy a népipar egyesek buzgó pártolásával újabban lendületet vett, de vajmi keveset használhat egyesek buzgolkodása ott, a hol egy egész országrész lakosságának kereseti forrásáról van szó. A nőket különösen érdeklő kalotaszegi varrottasokról beszélnek első sorban. Ismeretes, hogy Gyarmathyné véghetetlen buzgalma, odaadó pártolása milyen virágzásra juttatta e remek varrottas-ipart. A kalotaszegi nép újból megtanulta ósanyái gyönyörű himzését, varrja buzgalommal éjt, napot egybevetve; előkerültek a ládákban a szebbnél-szebb minták, hogy új alakban a főrangú szalonok ékességei legyenek. Tény az is, hogy alig van város Magyarországon, a hol a kalotaszegi varrottast ne látnák; a külföld is kapva-kap a kiválóbb darabokon. És mégis azt mondom, hogy a kalotaszegi varrottas nem érte el virágzásának delelőjét, s hogy elérje, pártolásra, anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége.

Tulajdonképen nem is méltányoljuk mi eléggé ezt az iparágat. Meg vagyok róla győződve, hogy Angliában, a hova tudvalevőleg nagyon sok varrottas vándorol tőlünk, sokkal nagyobb becsben tartják, mint mi. Vagy nincs még eléggé kifejlődve a műzilsünk, vagy — s ez a valószínűbb — még mindig csak azon a nívón állunk, hogy bármilyen silány külföldi portéka becsesebb, mint a sokkal külömb hazai. Pedig nem képzelek szebbet, női lelket, finomabb izlésű kedélyt jobban gyönyörködtetőt, mint valami szép kalotaszegi varrottas. Volt alkalmam igazán remek munkájukat látni: fodorvászónra fejtővel himzettek, finom lenvászónra selyem-

mel varrottakig és azt mondom: vétkezik az a magyar nő, a ki otthonát diszitendő, egy-két darabot be nem szerez. — Hiszen bámulatos olcsón adják. Az ember szinte gondolkozik: vajjon az anyagot vagy a munkát fizette meg rajta. Már 2 korért szép $1\frac{1}{2}$ mt. hosszú és pár centiméterrel keskenyebb terítőcskét árulnak. A ki valaha himzett effélét, tudja, hogy az alig van megfizetve. És ilyen arányban tovább. Már 120 korért nagyon szép kollekciót állíthatunk össze; ágy-, asztalterítő, függöny (1 ablakra), pamlagvédő. — Vajjon nem gyönyörű szép egy ilyen berendezés?

Most, a mikor a lakásberendezés divatja a lelket, kedélyt és izlést megbénító egyöntetűségből kivetkőzve, valami igazán művészi színpontot teremt, milyen nagy szerep juthatna a varrottasoknak. Az előszobától és fürdőszobától kezdve egészen a szalonig, minden szobában helyet foglalhat. — Gondoljanak el egy poetikus leányszobát: az ágyterítő, függönyök, a toilett-asztalka terítője, a varrőasztalka, borítója kék fejtővel, valami finoman vágott minta után, finom vászonra himzett varrottas. Vagy nem lenne szép egy falusi ebédlő kalotaszegi faragott butorokkal, (alább ismertetni fogom) piros fejtővel himzett kollekcióval? Azt hiszem, kétszer jobban izlenének pompás magyar ételeink ilyen ebédlőben, melyek minden darabja a magyar népszellem művészi fantáziáját hirdeti. — Hát azok a remek selyemmel himzettek vajjon nem válnának diszere a legelegánsabb szalonnak is?!

Már hallom az ellenvetéseket: a varrottasok nagyon drágák, s kevés asszony engedheti meg magának azt a lukszust, hogy egy-egy kollekciót beszerezzen. Igen, drága, mert az értékesítés módja még anyyira kezdetleges, hogy mindenkinek előnyös, csak a termelőre és a fogyasztóra nem.

Kétféle módja van t. i. az eladásnak. Maga a nép járja be munkáival az országot, — mondhatom, nagyon kelletlenül teszi, — vagy — s ez a leggyakoribb eset — lelketlen kereskedők (akad ilyen a nép között akárhány) megszimatozva, hogy mikor a ládafiában szűk a pénz, összevásárolják az elkészült munkákat potom áron, s tovább adják két-, ha nem háromnyiert. Azt tapasztaltam, hogy a házi-iparnak ez a nyereségszűke a megölő betűje. Ezért üdvözlöhetem a termelő és fogyasztó közötti örömmel az Erdélyi Kárpát Egyesületnek azt az ideális és praktikus tervét, hogy közéjük közvetítőnek állván, természetesen teljes önzetlennel munkálván, a népipar minden ágát virágzásra juttassa.

Érdekes ennek a tervnek a története. A nevezett egyesület Kolozsvárt, Mátyás király születési házában néprajzi muzeumot szervez; összegyűjti mindazt, a mit a néplelek és a népművészet eddig teremtett. Ez összegyűjtő akciónak eredményeképen mesés kincs és gazdagság került napfényre. E cikkem szűk keretében főképen a női kézimunkákról óhajtok megemlékezni: régi száz meg száz esztendő himzések kerültek a gyűjtők fürkésző buzgalma folytán a Muzeumba. Le sem írhatom, mennyi érdekes minta van itt összehalmozva: varrottasok, írás után varrtak

(az előrajzoltakat hívják így), kereszt- és foltöltéssel himzettek, olyan páratlanul gazdag változatosságban, hogy egy egész ipariskola találna benne mintának valót.

De nem ezekről akarok tulajdonképen szólni. Azt akarom elmondani, hogy eléldött meg az egyesület kebelében a népipar fellendítését tervező eszme. A gyűjtők majd minden faluban akadtak régi varrottasokra. Szép szóra, de legfőképen arra a kecségető kilátásra, hogy a muzeum századokra megörökíti nevüket, felemelték a láda tetejét s többnyire ajándékol adták a régi-ségeket. Arra a kérdezősködésre, hogy miért nem varrnak most is, azt felelték, hogy nem érdemes. Jobbára el is felelték már őseik munkáját, mert nincs tőkéjük a munka megkezdéséhez. Pedig rá lennének utalva a házi-iparra, hiszen alig tudnak megélni némely vidéken. Vajjon azoknak a mult idők réges homályából előkerült mintáknak az alapján nem lehetne újra fényre varázsolni e házi iparcikkeket? Meg vagyok róla győződve, hogy igen. Lelkes kitartás és első sorban a magyar hölgyek támogatása szükséges hozzá. S vajjon nem szívesen támogat-e minden magyar nő teljes áldozatkészséggel olyan eszmét, mely, a mig egyrészt egész vidékek megélhetési forrását biztosítja, másrészt otthonának magyar stílus díszítéséről gondoskodik.

A kalotaszegi varrottasokról szóltam, de mint már említettem, nemcsak a kalotaszegi asszonyok varrnak. Gyönyörű, még tán a kalotaszeginél is szebbeket hímeznek Magyaró vidékén. Láttam egy ágyfelhuzatot finom vászonból, melynek díszét gyönyörű lyukacsos mintájú széles betétek alkották. Páratlanul szép volt. Ugyancsak Magyaró vidékéről került ki egy kicsi párnahuzat; remek lyukacsos minta. Valami élénk színű párnáskára huzva, könnyű batisztfodrokkal ellátva, gyönyörű dísz lehetne bármely hálószobának. És ezt a párnáskát nem tudta eladni a készítője az egész városban és a mikor mégis elvesztegette potom 1 forintért, azzal a kijelentéssel tért vissza a falujába, hogy soha effélével a szemét nem rontja. És igaza is van. Igen, de a szegény gyálmoltalan asszony megállt egy-egy utcásarkon, szó nélkül, s persze az utcán elsielőnek kisebb gondjuk is annál nagyobb, hogy sem a kezében tartott portékáról kérdezősködjének. Vajjon nem lesz-e a vevőre, eladóra sokkal előnyösebb, ha az E. K. E. vállalkozik a közvetítésre: munká-nyaggal, mintákkal ellátja a dolgozókat, a kész munkát tőlük méltányos árban átveszi s a venni szándékozókknak ugyancsak méltányos árban rendelkezésükre bocsátja; megrendeléseket elfogad és közvetít. Hogy mennyire áldásos lesz ez a terv, mutatja az, hogy a mióta a vásárra varrottasokkal bejáró asszonyok halottak erről, egymásután jönnek fel: „Hallánk, instállom, hogy az urak ezentúl megveszik a munkánkat. De jó lesz! Nem kell ezután az embernek idegenbe menni.” Ugy látszik, ettől a házalástól irtóznak; bizony nem is csekélység bizonytalan nyereség fejében elhagyni hetekre az otthont, talán az apró gyermekeket is. Pedig messzire is elmennek; ismernek egy asszonyt, a ki Fiumét is megjárta, de arról

úgy beszél a faluja, mint „nagyon világi személy”-ről.

Jól tudom, hogy a vételtől is az riasztja vissza a legtöbbjét, hogy mire e varrottasok a kereskedésbe jutnak, mesésen drágákká lesznek. Nos, az egyesület fáradhatatlan buzgalmának jóvoltából ez a hátrány is elesik.

De nemcsak a varrás az egyetlen iparág, melyet az erdélyi nép üz. A szöttesek mellett, melyeknek nem annyira esztétikai, mint praktikus értékük van, különösen a faragászati és edényipari cikkekről akarok pár szóval megemlékezni. A kalotaszegi férfiak nagyrésze farag, faragja a gyönyörűbbnél-gyönyörűbb himes butorokat, melyek újabb Kolozsvár vidékén az uri házakban is elterjedtek. És méltán. Van valami szokatlanul szép e butorokban, melyeknek sötétbarnára politurozott alapján a fa természetes színébe kifaragott, illetőleg bevéssett minta szinte kidomborodik. „Himes” butoroknak hívják és csakugyan olyan, mint a himzés. Az E. K. E. készülében lévő néprajzi muzeumának egyik szobája ilyen himes butorokkal lesz berendezve: ágy, asztal, pohárszék, padok, láda, székek, egy különös alakú rácsos ajtaju fali szekrény és tálasok, ebből áll a butorzat, a himes faragás a legreमेkebb mintájú, mindezekhez kalotaszegi függönyök, ágy és asztalterítő, ugy-e bár érdemes lesz a megtekintésre?

Mig ezeket bámultam, egy igazi magyar, uri ebédő képe járt eszemben: himes asztal, körüli székek, a falak mentén egy-egy karospad, pohárszékek, az egyik sarokban az említett rácsos ajtaju fali szekrény, egy másik sarokban egy hatszögletű himes asztalka apró székekkel, a kandalló mellett a himes láda is helyet foglalhat, mint fászkosár, a földön élénk mintájú székelyszőnyeg, a tálasokon vásárhelyi magyar stíliú tányérok és kulacsok, s az egész szobának meleg otthonias színezetet adva, piros rózsás varottas függönyök és terítők. — Azt hiszem, a valóság még szebb lenne a képnél és — hogy a dolog praktikus oldalát se téveszszük szem elől, 400—500 forintnál többbe nem kerülne. Ezért egy minden ízében magyar, minden kis részletéig érdekes és gyönyörű szobánk van. De a kinek egész berendezésre nem is telik, ne mulassza el, hogy egy-egy ilyen himes kis butort be ne szerezzen. Készítenek olyat is, a melyen a fát természetes minőségében meghagyják, ezt aztán az ember maga tetszése szerint kifestheti az olcsó, ugynevezett technikai festékekkel és belakkozhatja. Olcsó és nagyon eredeti karácsonyi ajándék pl. egy kis polcz, kis asztalka, szék, falra való fatányér, tálcza stb. — A fatányér darabja 3 korona, asztal, 6 szögletű, esztergályozott lábakkal (milyen csinos dohányzó asztalka lenne), 10 korona, szék 4 korona.

Láttam nagyon csinos zongorapadot, himzett butorra kalotaszegi varottassal kárpitoztatva, nagyon elegáns volt; láttam aztán egy kis fülkeberendezést ugyancsak ilyen butorokkal és varottas függönyökkel, elragadóan bájos volt.

S aztán — ami nagy előny — bármilyen, soha nem látott formát szívesen megkísértenek, sőt örvendenek, ha valami újat tanulhatnak.

Csakugyan művészi intelligenciájú emberek ezek. Ösmerek egy körösfői faragót, a ki új, meg új mintákat talál ki, mikor egy alkalommal megkérdeztem, honnan veszi a mintákat, önértékesen mutatott a homlokára: „Van itt instálom még elég.”

Ha annak az embernek elég munkája lenne, hogy abból egy kis tőkét gyűjtve, megfelelő műhelyről, kellőleg kiszáritott fáról stb. gondoskodhatnék, még szebb és korrektebb munkát adna, mert ízlését fejleszthetné, kézi ügyességét gyakorolhatná.

A szobák díszítésének kiegészítőjéről, a marosvásárhelyi festett tányérok, kancsókról, vázákról akarok egy-két szót mondani. A legszebb, a mit e nemből láttam, 6, falra vagy pohárszék tetejére dísznek való tányér volt, mind különböző, nagy, stilizált virággal. Például az egyiken egy a most annyira

divatos írisz volt, a másikon tulipán, a harmadikon napraforgó, voltak köztük magyar stíliú tulipánosok, hagymások stb.; darabja 60 fill, falon bámulatos szép hatású. Ugyancsak ilyen vázák, tálak mesésen olcsó áron.

De, már szinte tulságosan is hosszúra nyúlt ez a pár sor, a melyen a magyar hölgyek figyelmét a még olyan kevésre méltatott népiparunk egyes cikkeire fel akartam hívni.

De a téma magával ragadott, hiszen kimeríthetetlen. Lelkünk megilleti minden, a mi szép, bármiben nyilatkozzék is meg, s ha ez a szép egyszersmind a miénk, a mi népiünk művészi tehetségének munkája, még közelebb áll szívünkhöz. — Még nagy, hatalmas nemzetek is féltő gonddal őriznek, dédelgető szeretettel ápolnak, lelkesedve magasztalnak mindent, ami speciálisan az övék, a miben nemzeti karakterük érvényesül. Annál inkább kell nekünk maroknyi Magyarországnak, nemzetiségek közé ékelve, idegenektől környékezve, teljes erőnket megfeszítve őrizni, ápolni és dédelgetni mindazt, a mi specifikusan egyéni mivoltunk megnyilatkozása. — Higgyék el hölgyeim, e munka nagy része a miénk, a magyar nőké, épen azért, mert mindenre kiterjedő, finom női lelket, egész szívet igényel. — A mi vállainkra nehezedik tehát a feladat (oh, hiszen nem nehéz feladat), hogy a magyar háziipart legjobb tehetségünk szerint támogassuk, mert azzal fejlesztjük, azzal kenyeret adunk a népnek, azzal magyaros ízlésűvé tesszük környezetünket.

Szeretném, ha a felsorolt iparcikkek egy-egy szép példányát önöknek bemutatathatnám; azt hiszem, lesz is reá alkalmam. Meg vagyok róla győződve, hogy nemcsak magyar lelkük, hanem esztétikai ízlésük is szépnek fogja találni. — Az Erdélyi Kárpát Egyesület — addig is, míg az iparpártolás nemes tervének teljes programja életbe lép — a legnagyobb készséggel és hazafias örömmel vállalkozik a közvetítésre: megrendeléseket elfogad s gondoskodik arról, hogy a kívánt munka a legrövidebb idő alatt, természetesen az eredeti árban, a megrendelő kezébe jusson.

Adja Isten, hogy a hazai népipar gyakorlati pártolásának nemes eszméje ne maradjon csak terv, s hogy tényleg megvalósulhasson, nagy részben a magyar nők támogatásától függ: tehát bizzunk benne!

Radnótiné Hrabovszky Irén.

Törvényhatósági közgyűlés.

A vármegye törvényhatósági bizottsága február hó 12-én rendkívüli közgyűlésre gyűlt össze. Az elnöki széket id. br. Bornemissza Károly főispán ur ömeltósága foglalta el, s üdvözölve az összegyűlt bizottsági tagokat, a közgyűlést megnyitotta.

A tárgysorozat felolvasása után Bándy György vármegyei főjegyző bemutatta a bizottság tagjainak névsorát 1901-re, melyet tudomásul vettek. Azután bemutatta a szabályrendeletet a tisztviselők és alkalmazottak részéről igényelhető temetkezési járulékokról, mely a miniszter által leadott minta alapján készült. A bizottság elfogadta az áll. vál. azon javaslatát, hogy a járulék az özvegy és árvák nélkül elhaltakra is terjesztessék ki.

A babaasszonyok alkalmazásáról szabályrendeletet alkotott a közgyűlés és elhatározta, hogy a kutyaadóból veendő segély mellett évenként bizonyos számú szülésznőt fog kiképeztetni, hogy így idővel a törvényhatóság területén mind szakképzett szülésznők legyenek alkalmazhatók.

A faiskolákról és fásításról szóló szabályrendeletre a szakminiszter észrevételeket tett, nevezetesen azt, hogy 300 lakosnál kevesebbel bíró községek legalább 400, azon felül 800—1000—1200 négyszög ölnyi területi faiskolát kell hogy beállítsanak. Az észrevételeket a mezőgazdasági bizottságnak adták ki.

A szarvasmarha-tenyésztésről szóló szabályrendelet módosításánál Simó Lajos orsz. képviselő azon óhaját fejezi ki, hogy bizassék meg a vármegye alispánja a mezőgazdasági bizottsággal együttesen valamelyes diszpozíció megtételére,

hogy a községi bika tartásához azok is hozzájáruljanak, akik csupán bivalakat tartanak.

Ezután Kovács Gyárfás deésaknai plebánus szólalt fel. Az elmúlt napokban Deésaknán megtartott szakszerű felolvasásokból konstataálja a nagy gondoskodást, melyet a kormány az állattenyésztés ügyében kifejt, de egyúttal sajnálattal tapasztalja, hogy a sok szép terve meg nem valósítható, mert nincsenek közös legelők s a hol vannak is, a legeltetés minden rendszert nélkülöz. Kéri a törvényhatóságot, hasson oda, hogy tagosítások alkalmával minél nagyobb birtoktestet szakítsanak ki legeltetési célokra.

Simó Lajos országgyűlési képviselő a közös legelő és községi legelő fogalmát disztigválja és felvilágosításul megjegyzi, hogy a közös legelő aként jön létre, hogy a lakosság bizonyos része saját földterületéből bizonyos részt konferál tetszés szerint s azon legeltet. Ebbe a törvényhatóság nem avatkozhatik, hanem a törvényen kellene változtatni. Más a községi legelő, mert az a község, mint testület tulajdonát képezi, mely fölött legeltetés dolgában is képviselőtestület határoz. Ezután Bíró István szólal fel s hivatkozva a bikatartásra, jelzi, hogy évekként ezelőtt a felszólaló képviselő is más véleményen volt, ennél fogva iudítványozza, hogy utasítsák a javaslat a mezőgazdasági bizottsághoz. Elnöklő főispán azon megjegyzése után, hogy e javaslat épen a mezőgazdasági bizottság sajátja, az állandó választmány javaslata fogadtatott el.

A vármegye közönsége 500 koronával a munkás- és cseléd-segélypénztárnak alapító tagjai közé lépett.

Nagy Lajos volt szolgabíró segély iránt beadott kérését elutasította, mert erre alap nem létezik.

Az árvaszék 1901. évi irodai szükségleteire 1200 koronát engedélyezett a gyámpénztári alapból.

Bars-, Heves- és Szabvármegyék átiratait tudomásul vette.

Szamosujvár városának ösztöndíj tárgyában hozott határozatát jóváhagyta, nemkülönben a kékesi járás több községének határozatát a leányárvaház segélyezése tárgyában; Csaba községet pedig utasította, hogy kisorsolt regalekötvénye helyett mást szerezzen be. Ezek után több községnek 1901. évi pótköltségvetését is jóváhagyván, a közgyűlés 12 órakor véget ért.

KÜLÖNFELEK.

— **Házasság.** *Nachtnebel* Ferencz, kir. törvényszéki s. telekkönyvvezető Kalocsán, február 11-én kötött házasságot *Kostyán* Irén kisasszonnyal, *Kostyán* Ferencz vármegyei központi írnok leányával Deésen. — *Kasza* Gerő szamosujvári lakos a múlt vasárnap kötött házasságot *Bocsán-czy* Márton helybeli lakos leányával *Bocsán-czy* Anna urhölgygyel.

— **Eljegyzés.** *Demeter* János körjegyző Keresen, eljegyezte *Móricz* Margit kisasszonyt Sajó-Udvarhelyt.

— **A hushagyókédi gyermek-bál** rendezőbizottsága felkéri az érdekelt szülőket, hogy gyermekeikkel esti fél hat órakor jelenjenek meg a bálban.

— **Szeretetadományok Deésaknán.** Kolozsvár városi főadótisztne *Kovács* Józsefné, szül. *Butyka* Erzsébet megemlékezvén arról, hogy szülőföldje Deésakna iránt mindig kegyelettel és szeretettel kell viseltetnie, e kegyeletét és szeretetét e hó 10 én le is rótta és pedig a szegényekkel szemben. Ugyanis a legszegényebb deésaknai családoknak küldött 18 kenyeret. Az állami iskola legjobb fugyermekeinek adományozott 10 kenyeret és 4 zsemlet. Ugyanezen iskola lánykájának ajándékozott szintén 10 kenyeret és 4 zsemlet. Hasonló jótéteménnyel tüntette ki az ottani gör. kath. iskola legjobb 10 növendékét is. Ezeken kívül *Szabó* Kati szegénynek egy rend öltözetet, több szegény gyermeknek kendőket és ruhadarabokat osztatott szét.

— **A deési torna-vívó-egyesület** elnöksége aláírási-ívet bocsátott ki tag-gyűjtés céljából. Az alakulóban levő torna-vívó-egyesület alapszabályai már föl vannak terjesztve a kormány jóváhagyása végett ennek megtörténteig az egyesület az év első napjától számítandólag ideiglenes működését meg is kezdi. Azon reményben, hogy ezen köz-szükséget pótló intézmény társas életünkben álla-

lános támogatásra talál, értesítjük lapunk olvasóit, hogy alapító tag 100 koronát, rendes tag évi 12 koronát, pártoló tag évi 4 koronát fizet. A felvételi díj 2 korona. A felvételi díj egyszer s mindenkorra szól, míg az illető az egyet tagja marad. Alapító tagok felvételi díjat nem fizetnek. A gyűjtő-iv Horváth Árpád főispáni titkár címére 1901. év márczius 1-ig beküldhető.

— **Szabad Liczeum.** Vasárnap f. hó 17-én a gymnasium tornahelyiségében Walton Róbert tanár olvas fel a *magyar dráma fejlődéséről*.

— **A szamosvölgyi vasút forgalma** az 1901. év január havában következő volt: Elszállított 27929 utas és 12176 tonna fizetőáru. Ezen szállításból bevételzetetett: 36066 korona a személyszállításból és 60811 korona az áruszállításból, összesen 96877 korona. Az 1900. év január havában az összbevétel volt 100000 korona, tehát folyó év január havában a bevétel 3123 koronával kevesebb volt.

— **A szolnok-dobokavármegyei tanító-egyesület** bethleni fiókköre a „Tanítók Háza” megyei alapítványa javára 1901. évi február hó 19-én Bethlenben, a *Casino* nagytermében zártkörű táncestetélyt rendez. Belépti díj személyenként 2 kor., családjegy 3 személyre 4 korona. Jegyek előre válthatók: Teleky és Pintye könyv-, zenemű- és papírkereskedésében Deésen és este a helyszínén a pénztárnál. Kezdeté este 8 órakor.

— **Nyilvános köszönet.** A deési ev. ref. templomban felállítandó új orgona-alap javára újabb adakoztak: A deési csizmadia ifjuság egyesülete 10 K., tasnádi özv. Fenyő Györgyné 5 K., özv. Ehrnkauf Ferenczné 5 K. Fogadják a nemes szívű adakozók egyházközségünk hálás köszönetét. Deés, 1901 febr. 12. Nagy Benedek egyh. jegyző.

— **A „Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége”** karöltve a „Szolnok-Dobokavármegyei Gazdasági Egyesület”-tel Deésen, 1901. évi márczius hó 5-én és 6-án a vármegyháza nagytermében intelligens gazdák részére az alábbi program szerint *gazdasági előadásokat* rendez, melyekre nemcsak Szolnok-Doboka, hanem a szomszédos vármegyék intelligens gazdaközönységét is meghívták. Az előadások azzal a kérdéssel fognak foglalkozni, hogy miként növelhetjük gazdaságunk jövedelmét a gazdaság okszerű berendezésével, a növénytermelés biztos alapra való fektetésével és az állattenyésztés bevételeinek fokozásával. Az előadások folyó évi *márczius hó 5-én, ugyiszintén 6-án délelőtt 10—12 óráig és délután 2—4 óráig* tartatnak a következő sorban: 1. *Szecsey István* gazdasági tanintézeti tanár, a gazdaságok berendezéséről és a könyvvitelről. 2. *Rácz Imre* gazdasági tanintézeti tanár, a talaj termőerejének fenntartásáról és fokozásáról. 3. *Dr. Szentkirályi Ákos* gazdasági tanintézeti igazgató, a szarvasmarha-tenyésztésről és a juhtenyésztésről. Vármegyénk és a szomszédos vármegyék intelligens gazdaközönységét, a mai nehéz gazdasági viszonyok között reánk nézve nagyfontosságú és bennünket közelről érdeklő díjmentes gazdasági előadások meghallgatására kéri és meghívják. *Közös vacsora.* Márczius hó 5-én este 8 órakor a *Hungária* éttermében a gazdák közös vacsorára gyűlnek, melynél egy teríték ára borral 4 korona lesz. Alairások a vacsorára az előadások alkalmával gyűjtetnek.

— **Elszámolás** a deési ev. ref. egyházközség által február hó 9-én, az orgona alapja javára, rendezett táncvigalom eredményéről. Összes bevétel: 1647 korona 70 fillér. Összes kiadás: 301 korona 14 fillér, marad az orgona alapra tiszta jövedelem: 1346 korona 56 fillér. Felülfizettek: gr. Teleki Domokos 100 kor. Id. br. Bornemissza Károly, br. Inczédi Ádám, Maléter Zoltán, Simó Béla, Vékony Ferencz 50-50 kor. dr. Torma Miklós, 40 kor. V. Nagy Pál, Péterffy Zsigmond, Binder Adolf, Voith Gergely, Szacsay Sándor, Gőczi Károly 20-20 kor. Jakab Károly 12 kor. ifj. Gaál János, dr. Hossay Lajos, Kabos Sándor, Csizsár és Vásárhelyi, Gálcsi Samu, Demeter és Kiss nyomda 10-10 kor. Vásárhelyi Boldizsár, Hossay Jenő, Scherr Antal 8-8 kor. Zeikisán János 7 kor. Klárman Adolf, dr. Weisz Lipót, Bod Gyula, Sterba Dezső, Bogdányi Gábor 6-6 kor. dr. Boros Gábor, Dombora András, Hirsch Károly, özv. Roth Pálné, Brugovitz József, Tüzes Karácson, Almásy Károly 5-5 kor. özv. Vass Antalné, Ferenczi Endre, Bartha Gézané, Duzeárdi Károly, Barcza József, özv. Timbus Lászlóné, Friedländer Gyula, Erőss Ármán, Széll Károly, Losonczy István, Etédi Endre, Horváth Jenő, ifj. Müller Dániel, Daday István, Löw Lajos, Pongrácz Antal, Demeter Béla, Dr. Csizsár Ákos, Haragay Emánuel, Szabó Jenő, Bokros Andor 4-4 korona. Nagy Dezső, özv. Földesi Sándorné, Farkas Iván, Zorger Rafael, Csizsák Károlyné, id. Kustár Károly, Karácson Endre, Dr. Farkas János, Rakusz Lajos, Kádár József, Dr. Wasserstrom Adolf, Szombatfalvi Győző, Baráth Béla 3-3 korona. Nagy Károlyné, id. Dezső Lajos, Szabó Gáspár, Péter Antal, Vásárhelyi László, Zadureczky Márián, Módy György, Kerekes Albert, Timár János, Timár Sándor, Léner János, Ince Sándor, Scheirich Árpád, Deák

Albert, Gerecze Pál, Hye Jenő, Papp Jenő, ifj. Décsy Samu, Vas István, Hermann Tivadar, Szántó Márton, Nagy György, Tüköri Vilmos, Placsintár Ödön, Czeck Kálmán, Sulyán György, ifj. Hering János, Császár Ferencz, Almásy Ferencz, Horváth László, Oláh Samu, Dr. Kovács Sándor, Hartmann János, Mohay Sándor, Szilágyi Gyula, Izsáky Gábor, Dr. Brüll Vilmos, Ember Mihály 2-2 korona. Szegedi Istvánné, Sári Józsefné, Bányai Lajos, Jánosa István, Görgényi Márton, Horváth Ödön, Fényes Sándor, Papp Mihály, Jagamos János, Nagy Károly, Patay János, Kajári István, id. Décsy Samu, özv. Máthé Ferenczné, Sipos Zoltán, Izsáky Károlyné, ifj. Szénási Ferencz, Dr. Jakab Lajos, Török Gyula, Merza Menyhért, Ludvig Nándor, id. Vásárhelyi József, Gájer Jánosné, Kégl Lajos, Bakó Mihály, 1-1 kor. Péli József, Jakabos Gergely 50-50 fill. Vajda Gyula 40 fill. Felülfizetések összege 903 kor. 40 fill. Kedves köteleességünk, úgy egyházközségünk, mint a rendező bizottság nevében hálás köszönetet mondani a felülfizetőknek egyes adományaikért, a nagyrédmű közönységnek pedig azért a szíves támogatásért, melylyel páratlan eredményűvé tette a táncvigalmat. Köszönetet mondunk továbbá Szántó Erzsébet kisasszonynak, ki egy értékes dívpárnát készített, kisorsolás végett, az orgona-alap javára, valamint ifj. Pap Mihály mulakatos urnak, ki a világítás felszerelési munkáért semmi díjt sem számított. Deés, 1901. február 14. Vásárhelyi Boldizsár ev. ref. lelkes, rend. bizottsági elnök. Gőczi Károly, k. gondnok, pénztárnok. Budai Elek, főrendező. Ifj. Hegyi Mihály ellenőr.

— **A vármegyei gazdasági egyesület** febr. 25-én délelőtt Voith Gergely kir. tanácsos deési szeszgyára udvarán díjazással egybekötött bikaállítást és vásárt rendez. A legszebb bikák és bikaborjak díjazására 1000 korona jutalmat tűztek ki. Azon bikakiállítók, kik vasúton akarják bikaikat szállítani, forduljanak kedvezményes igazolványért Csiki Elek állattenyésztési felügyelőhöz Deésen.

— **Időjárásunk** egész héten kemény télies volt. A hideg 14—20 fok közt váltakozott.

— **Táncmulatságok.** Tegnap este a töltegyesület tartotta táncmulatságát a Hungáriában nagy közönség részvétele mellett. Ugyancsak tegnap este volt az Angol szállóban a vasúti műhelymunkások jótékony célú táncmulatsága. Ma lesz a polgári fuvózenekar Carneval-estetélye az Angol szállóban s holnapután a nőegyletnek gyermekbállal egybekötött táncmulatsága a vármegyház dísztermében. Szóval, a farsang vége kedélyesnek ígérkezik. Mindezekről lapunk jövő számában hozunk tudósítást.

— **Harmincz év a közszolgálat terén.** M. Laposról vettük az alábbi tudósítást. Február 10-ike nevezetes napja volt Magyar-Lapos nagyközségnek és a járásnak. E napon ünnepelte 30 éves közszolgálatának évfordulóját makkfalvi Vass Imre járási főszolgabíró. E nap megünneplésére teljes számban gyűltek össze a járás körjegyzői s a járási tisztikarral együttesen a nagyközség tanácskozási termében gyűlést tartottak. Vass Imre főszolgabíró küldöttségileg hivatván meg, Bárdi József szolgabíró mondott üdvözlő beszédet, azután pedig Bene László körjegyző méltatta a főszolgabíró érdemeit hatásos beszéddel.

Erre Vass Imre járási főszolgabíró felelt, megköszönve az érte rendezett ünnepélyes díszközgyűlést, egyuttal köszönetet mondott azon szép emléktárgyakért, melyet ez alkalommal a községi, körjegyzői és a főszolgabírói tisztikar nekik és családjának felajánlott és átadott.

Délben mindannyian a főszolgabíró vendégei voltak s az általa adott ebéd a legjobb hangulat uralkodott. Pohárköszöntőt mondottak: Szabó Andor Sándor körjegyző és elnök a Király Öfelségére, melyet az asztaltársaság fennállva hallgatott meg s ugyancsak fennállva énekelte az egész társaság a Hymust. Bárdi József járási szolgabíró az ünnepelt főszolgabíróra és családjára, Csizsár Mihály a főszolgabíróra, Bene László a főszolgabíróra, Almásy Géza a főszolgabíróé egésszességére, Vass Imre főszolgabíró az asztaltársaságért üritett poharat.

Az ebédn Sarkadi Lajos élesdi (Biharmegye) cigány zenekara játszott szebbnél-szebb nótákat. Említést érdemel Vurscher János vendéglős és cukrász, mert az ételek és italokkal mindenki meg volt elégedve s kifogástalanok voltak. Az izlésesen felterített asztal is már ügyességére és szakavatottságára mutatott. E mulatságnak csak az éjfélet vetett végett s mindenki kellemes emlékekkel távozott.

— **Postatakarékpénztár a gazdasági munkás segélypénztár szolgálatában** Vármegyénk alispánja a községi előjáróságokat már ellátta azokkal a befizetési lapokkal, melyek segélyével a gazdasági munkás- és cseléd segélypénztárba

beleépő tagok díjai a m. kir. postatakarékpénztár cheque-számlájára befizethetők. A kik az említett segélypénztárba be akarnak lépni, jelentkezzenek a községi előjáróságnál, vagy a hol megalakult, a helyi bizottságnál, hol a díjat lefizetik s onnan pedig beszállítják a postatakarékpénztárba a segélypénztár számlájára leendő elszámolás végett. A tagsági díjak ily módon való befizetése nagyon megkönnyíti a vidéken a kezelést és csak emelni fogja a bizalmat az intézmény iránt.

— **Nyugtázás.** A folyó 1901. évi január hó 27-én Felőrben a „Tanítók Háza” megyei alapítványa javára rendezett gyermekszínház alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Betegh Imre 8 kor. Weér Dezső 2 kor. 80 fill. Budai Elek 2 kor. 40 fill. Torma Stephánia, Ferenczy István, Szabó Lajos 1-40—1-40 kor. Vizi Gizella, Székely Jenő, Székely Benedek 1-1 kor. Fogarasi János, Orbán Endre, Orbán Klárka, Rácz Miklós, Járjai Márton, Erdész János, Tyukodi Jenő, Homoródi István, Nemes Ferencz, Nemes Ferenczné, Szabó György, Szendrőy Gyula, Szőke Géza, Sipos Károly, Benedek Juliska, Kiss Sándor, Rádai József, Dávid Sándor 40-40 fillér. A tiszta jövedelem 42 kor. be lett szolgáltatva. Fogadják a mélyen tisztelt felülfizetők a Szolnok-Dobokavármegye Tanító-Egyesület bethleni fiókköre hálás köszönetét.

— **Gyászhirok.** Anca Péter Szolnok-Dobokavármegye nyug. árvaszéki elnöke február 13-án Kolozsvárt elhalt. — Farkas Dávid polg. iskolai rajztanár, a vármegyei tanítótestület buzgó pénztáros életének 43 ik s itteni működésének 7-ik évében, influenzából eredő tüdőgyulladás következtében, rövid szenvedés után február hó 13-án elhunyt. — Léner János polgártársunkat nagy veszteség érte. Három és fél éves leánykája, a kis Margitka pár napi betegség után elhunyt. Nyugodjanak békével!

— **Vigyázatlan kocsis.** Egy Togyika János nevű helybeli kocsis két lovas fogatával a mult hét elején jeget szállított a főtéren keresztül valamelyik jégverembe. Az azelőtt való nap hullott nagy havat kényelmetlennek találva, a gyalogjárók által vert nyomon hajtattott végig többször fogatával, a gyalog közlekedők bosszantására és a forgalom veszélyeztetésére. Feljelentés folytán az ügy a rendőrség elé került, hol aztán a vigyázatlan kocsisra melegebben reálolvasták a törvényt.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

MEISZENI fajtájú fiatal kan, tiszta vérű, eladó. Hol? Megmondja e lap kiadóhivatala.

ELADÓ SZÉNA SEMESNYÉN. Értekezhetni — ott helyben — Daday Jánossal, esetleg Deésen Daday Istvánnal.

Sz. 91—1901. végrh.

1—1(46)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a deési kir. bjbírság 1900. évi szeptember 1-én 703/3. számu végzése következtében Dr. Barbul Kelemen deési ügyvéd javára, deési Baló János ellen 51 korona s járulékaik erejéig 1901. évi január hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2470 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, szekerek és egy szán nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a deési kir. bjbírság 1901. évi V. 41/2. sz. végzése folytán 51 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi augusztus hó 22. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódtj és eddig összesen 42 korona 40 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Deésen, a helyszínén, felperes közbenjöttével leendő eszközölésére 1901. évi február hó 19. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Deésen, 1901. évi február hó 1.

Szentpétery,
kir. bir. végrehajtó.

Az osztr. magy. i. ált. tisztviselő-egylet

deési takarékszövetkezet
(korlátolt felelősséggel).

MEGHIVÓ

Deésen, a vármegye székház kistermében

1901 márczius hó 10-én d. e. 10 órakor

tartandó

I. rendes közgyűlésre.

Napirend:

1. Jegyzőkönyvhitelítő és szavazatszedő-bizottság kiküldése.

2. Az igazgatóság jelentése az 1900. év üzleti eredményéről, a zárszámadás, mérleg és felügyelő-bizottság jelentésének előterjesztése; határozat az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak 1900. évi működésére adandó felmentvény és a nyereség felosztása tárgyában.

3. Határozathozatal az alapszabályszerűleg a közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyekre vonatkozólag.

4. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok választása.

Figyelmeztetnek a tagok, hogy a közgyűlésre vonatkozó igazolványok folyó év február hó 20-tól kezdődőleg a szövetkezet helyiségében átvehetők, a midőn a szavazati jog átruházására vonatkozó írásbeli meghatalmazványok is bemutatandók.

Az igazolványokkal egyidejűleg ugyanott a mérleg és igazgatósági jelentés is átvehető.

Deés, 1901 február hó 12.

1—1(45)

Az igazgatóság.

Sz. 1307—1901.

2—3(34)

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye bethleni járásba kebeleztet somkeréki közegészségügyi körben a körorvosi állásra pályázatot hirdetek.

A közegészségügyi körhöz, melynek székhelye Somkerék községe, a járás 46 községe tartozik.

Felhívom mindazokat, kik ezen évi 800 korona fizetés és 400 korona utazási átalánnyal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-a értelmében felszerelt kérésöket f. évi márczius hó 2-áig hozzám adják be.

A bethleni járás főszolgabírájától.

Bethlen, 1901 január hó 31-én.

Gajzágó Vilmos,
főszolgabíró.

Sz. 150—1901.

2—2(27)

Hirdetmény.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister úr az 1900. évi december hó 14-én kelt 81594. számú rendeletével a széki állami elemi iskola épületének egy tanteremmel leendő kibővítési költségeire 4000 korona összeget engedélyezett.

A fent említett munkálat kivitelének biztosítása céljából az 1901. évi február hó 25. napjának délelőtti 10 órájára a vármegyei székház kir. tanfelügyelőség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fenebbti munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bántpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett kir. tanfelügyelőségnél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

A vállalati öszszeg 75%-a a szerződés jóváhagyásával egyidejűleg ki fog utalványoztatni.

Kelt Deés, 1901. évi január hó 26-án.

Simó Béla,
kir. tanfelügyelő.

Sz. 1541—1901.

1—1(44)

Faeladási hirdetmény.

A kőfarki volt urbéreszek megbízása folytán közhírré teszem, hogy a nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. miniszterium 1900. évi 20694. számú engedélye alapján a jelzett urbéreszek tulajdonát képező, Kőfarka község határán levő erdejüknek d) és e) 25—40 éves osztagából mintegy 3174 k. holdon a természetben kijelölt határok között termelhető, s a megejtett szakszerű becslés alapján 2295 m³ kitevő, esetleg cserkéregezéssel összekötött tölgy tűzifa, mely kéreg és fának sem minősége, sem mennyiségeért felelősség nem vállaltatik, méterenként 1 korona árért folyó 1901. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor Kőfarka község-házánál árverés alá kerül.

Az eladás szó- és írásbeli nyilvános árverésen történik utóajánlatok kizárásával; írásbeli zártajánlatok elfogadhatnak a becsérték 10% mint bántpénz kíséretében az árverés napjáig alólirott hatóságnál, az árverés napján pedig az árverés vezetőjénél.

Írásbeli ajánlatoknál a megajánlott összeg számjegyekkel és betűkkel is kiírandó úgy az ajánlatban, mint a borítékon kívül is, a boríték lepecsételendő s az ajánlatot tartalmazó iratok ivenként 1 kor. bélyeggel látandók el.

Írásbeli ajánlatoknak magukban kell foglalni azon nyilatkozatot, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti.

Az ajánlattevő neve és lakása pontosan kiírandó. Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges. Az árverezők részéről akár szóbeli, akár írásbeli ajánlatnál a becsérték 10% mint bántpénz készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban terjesztendő be előlegesen, illetve teendő le az árverést megelőzőleg. A részletes árverési feltételek bármikor megtekinthetők hivatalos órák alatt a bethleni m. kir. erdőgondnokságnál és a volt urbéreszek elnökségénél Kőfarkán.

A bethleni járás főszolgabírájától.

Bethlen, 1901. évi február hó 13-án.

Gajzágó Vilmos,
főszolgabíró.

Sz. 211—901. krj.

1—1(43)

Árverési hirdetmény.

Alulírt községi elöljáróság által közhírré tétetik, hogy a semesnyei vadászati jog a községi képviselő-testületnek f. évi 1. számú határozata folytán 6 egymás után következő évre Semesnye község-házánál 1901. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek ki fog adatni.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt Semesnye község-házánál az árverésig megtekinthetők.

A község elöljáróságától.

Semesnyén, 1901. évi február hó 1-én.

Bálint Elek, Széll János,
körjegyző. k. bíró.

Sz. 1517—1900. tkvi.

1—1(42)

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-ilondai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. adókinestár végrehajtónak Nekita Stefan végrehajtást szenvedő elleni 53 ft 71 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. jbiróság területén lévő Bába községben fekvő, a bábai 127. sz. tkvben A. + 3. r. 303/1. hrsz. 2 K., A. + 4. r. 330. hrsz. ingatlanra 2 K., A. + 5. r. 500/2. hrsz. ingatlanra 22 K., A. + 6. r. 551, 552, 553, 554. hrsz. 22 K., A. + 7. r. 698. hrsz. 34 K., A. + 8. r. 701. hrsz. 14 K., A. + 9. r. 986. hrsz. 86 K., A. + 12. r. 1067. hrsz. 4 K., A. + 13. r. 1188. hrsz. 90 K., A. + 14. r. 1326. hrsz. 98 K., A. + 17. r. 1870. hrsz. 32 K., A. + 18. r. 2032. hrsz. 22 K., A. + 19. r. 2055. hrsz. 76 K., A. + 20. r. 2245. hrsz. 14 K., A. + 21. r. 2435. hrsz. 2 K., A. + 24. r. 2560, 2561, 2562, 2563. hrsz. 8 K.; a 157. sz. tkvben A. + 1. r. 291, 292,

293. 294. hrsz. 18 K., az A. + 2. r. 406, 407. hrsz. 56 K., A. + 5. r. 1101, 1102. hrszra 38 K., az A. + 6. r. 1384, 1385. hrsz. 34 K., a 90. sz. tkvben A. + 1. r. 57. hrsz. 6 K., az A. + 2. r. 1051, 1052. hrszra 356 K., a 375. sz. tkvben A. + 3. r. 1697. hrszra 6 K., A. + 4. r. 1825, 1830. hrsz. alatt fölvetett ingatlanra az árverést 10 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi február hó 28. napjának d. e. 10 órakor Bába község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 20 f., 20 f., 2 K. 20 f., 2 K. 20 f., 3 K. 40 f., 1 K. 40 f., 8 K. 60 f., 40 f., 9 K., 9 K. 80 f., 3 K. 20 f., 2 K. 20 f., 7 K. 60 f., 1 K. 40 f., 20 f., 80 f., 1. K. 80 f., 5 K. 60 f., 3 K. 80 f., 3 K. 40 f., 60 f., 35 K. 60 f., 60 f., 10 K. 80 f.-ért készpénzben, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A n.-ilondai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. N.-Ilondán, 1900. évi szeptember hó 20-án.

Kurtz,
kir. aljbíró.

Sz. 877—901.

2—3(32)

Pályázati hirdetmény.

A lemondás következtében megüresedett kápolnok-monostori körorvosi állásra pályázatot hirdetek. A körorvosi székhely Kápolnok-Monostor, heti és országos vásárokkal s gyógyszertárral bíró község. A körlethez 23 község tartozik. A körorvos évi javadalmazása 800 korona törzsfizetés és 400 korona utazási átalány.

Az 1876. évi XIV. t.-cz. 143., illetve az 1883. évi I. t.-cz. 9-ik §-ai értelmében felszerelendő pályázati kérvényeket f. évi márczius hó 1-ig kell beküldeni alólirott-hoz. A választás iránt külön intézkedés lesz. Magyar-Lápos, 1901 január hó 26-án.

Vass Imre,
főszolgabíró.

Sz. 48—1901. végrh.

1—1(41)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a deési kir. törvényszék 1900. évi 2533. sz. végzése következtében Dr. Weisz Lipót deési ügyvéd által képviselt n.-ilondai takarékpénztár javára Pécsi Ákos és társai ellen 600 korona s jár. erejéig 1900. évi szeptember hó 10 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2896 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: gabona, takarmány, lóheremag, sertések, házi butorok és egy drb. két lóerőre készült Murath és Trsa-féle cséplőgép járgánnyal nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáki-gorbói kir. jbiróság 1900. évi V. 85/4. sz. végzése folytán 600 kor. tökekövetelés, ennek 1896. évi május hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódtj és eddig összesen 147 kor. 52 f. bíróilag már megállapított költségek erejéig Semesnye községében, végrehajtást szenvedők lakásán, végrehajtató közbenjöttével leendő eszközzésére 1901. évi február 25. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881: LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Cs.-Gorbón, 1901. évi február 10-én.

Roska János,
kir. bírósági végrehajtó.